

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת אח"ק תשפ"ג / גליון מס' 50

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
☎ 052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף לא.

"גדול העושה מאהבה יותר מן העושה מיראה"

הגמרא השבוע מלמדת אותנו על מעלתה של אהבת הבורא, וקובעת כי מצוות הנעשות מתוך אהבתו, חשובות יותר ממצוות הנעשות מחמת יראתו. האם דרגת 'אהבת הבורא' שייכת גם ביהודים 'פשוטים' [מה זה...]? התשובה היא: ודאי שכן! אם אהבת ה' היא מצוה מהתורה הרי שהיא שייכת לכל אחד מישראל.

הסיפור שלפנינו יוכיח זאת.

בעקבות גזירה שנגזרה על היהודים, נאלצו גדולי הדור, ר' יצחק מוולוז'ין וה'צמח צדק', לשהות ביום הכיפורים בעיר פטרבורג, שהייתה מחוץ ל'תחום המושב' של היהודים. איכשהו התוודעו לקבוצת אנשי צבא יהודים, 'קנטוניסטים', המקיימים תפילת יום כיפור והם הצטרפו אליהם. בתפילת נעילה עבר לפני תפילה אחד מה'קנטוניסטים', חייל אמין שלמרות עינויים רבים שאותותיהם ניכרו בגופו, נאחז בעקשנות ביהדותו. לפני התפילה נשא האיש ענינו לשמיים וזעק: 'ריבוננו של עולם! יהודים מתפללים בשעה זו, ל'בני, חיי ומזוני, אך לנו ה'קנטוניסטים אין על מה לבקש... וכי מה נבקש, על חיים? הלא טוב מותנו מחיינו, על בנינו? הלא אין לנו רשות להינשא, על מזונות? הלא הצבא מספק לנו זאת. לנו אין אפוא אלא תפילה אחת" שאג החייל הקדוש, ופתח בנעימה: "יתגדל ויתקדש שמיא רבא!!!".

איך זה קשור אלינו?

"הקדוש ברוך הוא אנחנו אוהבים אותך!" זהו אינו סתם שיר, זוהי שירת חיינו, שירת חיינו של כל יהודי באשר הוא.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף לא.

"מה ירא אלוקים האמור באברהם מאהבה אף ירא אלוקים האמור באיוב מאהבה"

הגמרא השבוע משווה בין יראתו של איוב לזו של אברהם אבינו, בכך ששניהם עבדו את ה' מאהבה. ומדוע באמת רק אברהם נחשב כ'סמל האמונה'? ההבדל ביניהם הוא ה'ניסיון'; אברהם אבינו הושלך לאש, סבל מרעב ומנדודים, וגם כשנדרש להקריב את בנו, לא זע מאמונתו. ואילו איוב, כשבא לשעת ניסיון קשה, מיד התערערה אמונתו. נכון שהוא חזר בתשובה והקב"ה קיבל את תשובתו, אך אמונה שלא עמדה בשעת מבחן אינה מהווה דוגמא לאמונה.

בשעה שמתרגשים עליך קשיים, אז הוא המבחן האם מאמין אתה באמת בבורא ובטובו.

ר' לייב'ה גלויברמן, חסיד קרלינאי יוקד, חי בירושלים. נמק התפתח ברגלו והוא הובהל לניתוח חירום, ממנו התעורר כשרגלו כרותה. רופא בכיר שהזדמן למקום גער בצוות הרפואי כי הכריתה הייתה מיותרת וניתן היה בקלות להציל את הרגל. אולם ר' לייב'ה ששמע על כך הגיב בנחרצות: "הרבי 'הינוקא' מקרלין לימד אותנו שלשאל 'אם' ו'אז' זו אפיקורסות..."; "אם כרתו את רגלי, הרי שהיו צריכים לכורתה!" - הסביר לבני המשפחה הנרעשים.

איך זה קשור אלינו?

על כל אחד עוברים קשיים. זו אינה סיבה מספקת להתלונן, כל שכן שלא להתריס, נזכור שזהו מבחן האמונה, וכבני בניו של ראש המאמינים נעבור אותו בהצלחה.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כז.

"בו ביום דרש רבי עקיבא"

במשנה השבוע אנו מוצאים כמה דרשות שנדרשו "בו ביום", באיזה יום מדובר? הגמרא בברכות (כח א) מספרת את המסתור מאחורי ביטוי זה: רבן גמליאל נשיא ישראל לא אפשר לתלמידים שאינם ראויים לבוא לבית המדרש, החכמים לא הסכימו אתו, ו"בו ביום" שרבן גמליאל הועבר מנשיאותו [לזמן מה], נפתחו שערי בית המדרש ומאות תלמידים התווספו ומתוך כך הלכות רבות התחדשו.

גם לתנא הגדול רבי עקיבא התחדשו באותו היום הלכות רבות, כי זהו כוח הרבים, ככל שירבו הלומדים, כך משתבחת תורתו של כל אחד מהם, וככל שתגדל החבורה כן תגדל ההצלחה.

חבורת אנשים ניסתה ללכוד תוכי נדיר שעמד במרומי העץ, הם טיפסו זה על כתפי זה וכמעט השיגו את יעדם, אלמלא החליט התחתון שביניהם כי 'ממילא הוא מיותר' ועזב את המקום... המגדל האנושי התמוטט, והציפור ברחה לנפשה...

"כך הוא בכל חבורה העוסקת ברוחניות", היה אומר הבעל שם טוב, גדולה היא השפעת היחיד על הצלחת החבורה כולה, ומאידך גם לעזיבתו של כל אחד ישנה משמעות כוללת".

איך זה קשור אלינו?

דף היומי הוא הדוגמא הבולטת ביותר לכך, כאיש אחד בלב אחד עוסקים כולנו בלימוד אותו דף, מתוך ערבות הדדית, ואף ההצלחה מוכפלת בהתאם.